

[Bækgaard.]

ren vil kræve alt for mange og maaske forsikringsteknisk forstyrrende Ændringer. Den Indvending kan muligvis ikke helt afvises, men det tilsigtede Maal kan jo ogsaa naas paa anden Maade og inden for Loven om offentlig Forsorg, bl. a. ved en ganske lille Ændring som den, vi har foreslaaet i Ændringsforslag Nr. 1. Ændringsforslaget gaar, som man vil se, kort ud paa en lille Tilføjelse til Forsorgslovens § 64, Stk. 1, Nr. 2 — den Paragraf, som omhandler Statens Refusion til særlige Former. Tilføjelsen lyder saaledes:

„og Udgifter til Hjælp til kronisk syge i Medfør af §§ 247—250.“

Herefter tager Staten de fire Syvendede af Udgifterne til de kronisk syge. Paa et Mindretals Vegne vil jeg gerne anbefale Tingets Medlemmer at stemme for dette Ændringsforslag.

Ligesom Loven, saaledes som den er foreslaaet, vil bringe Retten til Hjælp for de kronisk syge noget nær paa Linie med Invalide- og Aldersrentenyderes Ret, saaledes vil Vedtagelsen af det af os stillede Ændringsforslag i nogen Maade bringe Byrdernes Fordeling paa samme Linie, og vi synes, at det ene maa være en Følge af det andet. Vedtaget paa denne Maade kan man ikke indvende, at Ændringen bryder hverken Forsikringsloven eller Forsikringsprincippet, men det kunde der være Tale om, hvis man vilde indføre Bestemmelsen i Forsikringsloven. Jeg vil derfor meget anbefale dette Ændringsforslag til Vedtagelse.

Olaf Nielsen: Som det allerede er udtalt af den ærede foregaaende Taler, nærde vi fra vor Side ogsaa, da vi gik til Udvalgsbehandling af det foreliggende Lovforslag, Haab om, at vi kunde vende tilbage med en enig Indstilling. Af forskellige Grunde har dette ikke kunnet lade sig gøre, og vi fra vor Side stiller derfor det i Betænkningen under Nr. 2 opførte Ændringsforslag, hvorefter der indsættes en ny Paragraf, saalydende:

„De i Forsorgslovens § 247, Stk. 1 og 2, og Forsorgslovens § 248, Stk. 1, omhandlede Udgifter til kronisk syge afholdes saaledes:

Af de $\frac{6}{7}$ af Udgiften udreder Invalideforsikringsfonden saa stor en Del, som den, under Hensyn til dens Udgifter i øvrigt, kan bære, medens Statskassen udreder Resten.

Af den øvrige Del af Udgiften fordeles $\frac{7}{10}$ paa Landets Kommuner efter

Reglerne i Forsorgslovens § 77, medens de $\frac{3}{10}$ refunderes den enkelte Kommune af den fælleskommunale Udligningsfond i Overensstemmelse med de i Lov Nr. 100 af 14. April 1937 om en fælleskommunal Udligningsfond fastsatte Regler.“

Med andre Ord, det foreslaas i dette Ændringsforslag, at Udgifterne til kronisk syge lægges ind under Invalidereentens Refusionsbestemmelser paa den Maade, at de $\frac{6}{7}$ bæres af Staten og Resten fordeles mellem Opholdskommunen og den fælleskommunale Udligningsfond.

Vi har stillet dette Ændringsforslag ud fra den Betragtning, at naar man har ønsket at lægge de kronisk syge ind under Invalidereentebestemmelserne, maa det være en logisk Konsekvens deraf, at Staten ogsaa bærer Byrderne derved i samme Omfang som Invalidereentebyrderne under Hensyn til, at man fratager Opholdskommunernes Socialudvalg det Skøn, som de ellers har at udøve. Saa meget mere berettiget maa det være, som Forholdene i Kommunerne udvikler sig paa den Maade, at Indvandringen fra Land til By bebyrder Bykommunerne med stadig større Udgifter til social Forsorg. Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer for det af Det konservative Folkeparti under Nr. 2 stillede Ændringsforslag.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg vil gerne takke for den Enstemmighed, der i Virkeligheden har været for Gennemførelsen af dette Lovforslag, hvorved de kronisk syge ligestilles med Invalidereentyderne. Det, der er Uenighed om, er kun, hvordan Byrderne i Fremtiden skal fordeles. Finansministeriet har ikke ment at kunne paatage sig de forøgede Byrder, idet man jo ikke kan nøjes med at overføre den Merudgift, der bliver Tale om, paa 320 000 Kr., til Fordeling efter de i Ændringsforslagene foreslaaede Regler, men maatte overføre den samlede Udgift, der er paa omkring 3 Mill. Kr., og det vil Finansministeren ikke være med til. Under disse Omstændigheder maa jeg anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme imod de stillede Ændringsforslag og tiltræde det foreliggende Lovforslag uden Ændring.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1

forkastedes med 38 Stemmer mod 18.

Ændringsforslag Nr. 2

forkastedes med 38 Stemmer mod 12.